

SXEDIO.62G

19.2.1926: ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ

Η κατάργηση της Δεκάτης ή Δσεκατίας χαιρετίστηκε ιδιαίτερα από τον Κυπριακό λαό.

Ταυτόχρονα όμως επέκρινε έντονα την Κυβέρνηση για την απόφαση της να επιβάλει νέες φορολογίες.

Μετέδιδε σχετικά ο ανταποκριτής της εφημερίδας "Ελευθερία" από τη Λεμεσό στις 19 Φεβρουαρίου 1926:

"ΛΕΜΕΣΟΣ, 19 Φεβρουαρίου 1926

Η ειδησις της καταργήσεως της δεκάτης ηκούσθη το πρώτον ευαρέστως εν τη ημετέρα πόλει αλλ' όταν εγνώσθησαν αι λεπτομέρειαι ποίας τάξεις βαρύνει η νέα προστεθείσα φορολογία, προυξένησε κατάπληξιν διά το αμελέτητον και πάλιν των κ. βουλευτών.

Συνέβη και την φοράν αυτήν εκείνο το οποίον έγινε με το ταχυδρομικόν δρομολόγιον, το οποίον τόρα προσπαθούν να διορθώσουν, αν το κατορθώσουν. Η Κυβέρνηση η οποία από πολλού εμελέτα την τροποποίησιν του φόρου της δεκάτης, ως εδήλωσεν ο Κυβερνήτης και πέρυσι και τελευταίως, κατέλαβεν εξαπίνης τους βουλευτάς τη παρελθούσαν Τρίτην, χωρίς να τους δώση καιρόν να μελετήσουν το νέον φορολογικόν νομοσχέδιον.

Και τοιουτοτρόπως διά της καταργήσεως του φόρου της δεκάτης, απαλλάσσεται μία τάξις ενός επαχθούς φόρου, αφ' ετέρου κτυπάται διά του νέου νόμου ανηλεώς η οينوπνευματοβιομηχανία, η οποία ακόμη ευρίσκεται εις τα σπάργανα, φορολογούνται αι πτωχαί και εργατικάί τάξεις, αι οποίαι θα πληρώνουν την ζάχαριν ακριβώτερα, το άλας και το ψωμί.

Διατί δεν εφορολογήθη το εισόδημα, το κεφάλαιον; Οι πλούσιοι έμειναν πάλιν αφορολόγητοι και φορολογείται ο πτωχός κόσμος; Ο ζύθος, το ουίσκυ, η σαμπάνια τα ποτά των άγγλων και των πλουσίων

έμειναν με τον ίδιον φόρον και εφορολογήθη το κονιάκ, το οποίον πίνουν αι εργατικά και πτωχικά τάξεις διά να θερμαίνωνται κατά τους χειμερινούς μήνας και λησμονούν κάπως τα βάσανα και τους πόνους των.

Αλλ' οι κύριοι βουλευταί αμελέτητοι και την φοράν αυτήν και εν τη επιθυμία των να καταργηθή η δεκάτη, επέτρεψαν να διαπραχθούν φοβερά σφάλματα εις βάρος του πτωχού λαού, ο οποίος εν δεδομένη στιγμή θα τους πληρώση. Ολοι υπέσχοντο εις τας προεκλογικάς ομιλίαις των να φορολογήσουν το κεφάλαιον και όμως δεν το έπραξαν, διότι οι πλείστοι εξ αυτών είναι κεφαλαιούχοι καθώς και οι συγγενείς των και οι φίλοι των.

Να ελπίσωμεν ότι οι κ. βουλευταί θα αναγνωρίσουν το λάθος των και θα προσπαθήσουν να το διορθώσουν:

Εξ άλλου ο Ι. Κ. (δικηγόρος και μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Ιωάννης Κληρίδης) σε άρθρο του στην "Ελευθερία" τόνιζε αναλύοντας το όλο θέμα στις **20 Φεβρουαρίου 1926:**

"Επί τέλους κατηργήθη ο φόρος της Δεκάτης και ούτω ικανοποιήθησαν τεσσαρακονταετείς προσπάθειαι του Κυπριακού λαού και των εκάστοτε αντιπροσώπων του όπως απαλλάξωσι τους γεωργούς των δημητριακών επαχθεστάτης φορολογίας, η οποία υπήρξε πάντοτε το σοβαρώτερον πρόσκομμα εις την οικονομικήν των ευημερίαν.

Ητο επόμενον ότι η κατάργησις του φόρου τούτου θα εχαιρετίζετο εις τα πεδινά χωρία υπό των γεωργών διά κωδωνοκρουσιών, εκδηλουσών την μεγάλην των χαράν διά την ανατολήν της οικονομικής των αναστάσεως. Συμμεριζόμεθα την χαράν των, την οποίαν διά της στήλης ταύτης επεδιώξαμεν εν πεποιθήσει ότι η κατάργησις του φόρου τούτου θα είναι σοβαρώτερα οικονομική ανακούφισις η οποία ηδύνατο αμέσως να δοθή εις τους γεωργούς της μεγάλης καλλιεργείας.

Δυστυχώς την χαράν αυτήν μετριάζει ο αυταρχικός τρόπος της Κυβερνήσεως με τον οποίον επέβαλεν εις τους βουλευτάς τα σχετικά νομοσχέδια

χωρίς να τους δώση καιρόν να τα μελετήσουν. Και αποτέλεσμα της αυταρχικότητος αύτης είναι ότι, ενώ αφ' ενός ανακουφίζονται οι γεωργοί των πεδινών μερών, κτυπάται οικονομικώς η οινοπαραγωγική τάξις και η οινοπνευματοβιομηχανία του τόπου.

Είναι φανερόν ότι η Κυβέρνησις επεδίωξε να εκμεταλλευθή την δικαίαν αξίωσιν του γεωργικού κόσμου διά την κατάργησιν του φόρου της δεκάτης διά να εξασφαλίση μεγαλύτερα έσοδα. Και είναι ακόμη φανερόν ότι δεν ηθέλησε να δώση καιρόν εις τους βουλευτάς να συζητήσουν τας προτάσεις της.

Ωχυρώθη όπισθεν του προσχήματος διά την μελέτην των νομοσχεδίων της και την εξετασιν των αριθμών της ότι αι δημόσιαι πρόσοδοι θα υφίσταντο ζημίας, διότι οι έμποροι θα απέσυραν μεγάλας ποσότητας εμπορεύματων εκ των τελωνείων και θα επλήρωναν δασμόν επί του υφισταμένου δασμολογίου.

Ότι πρόκειται περί αδικαιολογήτου προφάσεως είναι φανερόν, διότι ο Κυβερνήτης είχε το δικαίωμα να επιβάλη διά διατάγματος το νέον δασμολόγιον, να αρχίση η εφαρμογή του και να παρασχεθή ο απαιτούμενος χρόνος εις τους βουλευτάς να μελετήσουν τας προτάσεις και τα νομοσχέδια της.

Αλλ' αντί τούτου η Κυβέρνησις αυταρχικώς φερομένη έθεσε τους βουλευτάς εις πολύ σκληρόν δίλημμα. Εκκρέμασεν άνωθεν της κεφαλής των την δαμόκλειον σπάθην και ους είπεν: 'Η ψηφίζετε τα νομοσχέδια μου άμέσως και καταργείται ο φόρος της δεκάτης ή δεν τα ψηφίζετε και ο φόρος της δεκάτης δεν καταργείται.

Οι βουλευταί ευρεθέντες προ τοιούτου διλήμματος υπεχώρησαν άνευ αντιστάσεως. Επροτίμησαν την απαλλαγήν του τόπου από εν μέγα κακόν και έκαμαν το πήδημα εις το σκότος, το οποίον τους επέβαλεν η Κυβέρνησις. Τόρα βλέπουν ότι απήλλαξαν μεν τον γεωργόν των πεδινών χωρίων από μέγα και άδικον φορολογικόν βάρος, αλλ' εκτύπησαν διά της ψήφου των εις τα καίρια τους κατοίκους των ορεινών χωρίων και ιδίως τους οινοπαραγωγούς.

Ο επιψηφισθείς Νόμος διά την φορολογίαν και

εποпеiάν της παραγωγής οινοπνευματωδών ποτών είναι απαίσιος διά τους οινοπαραγωγούς και τους οινοβιομηχάνους. Απαιτεί από έκαστον οινοπαραγωγόν να ζητή άδειαν διά το καζάνι του και να πληρώνη ετησίως ως φόρον δι' αυτό από δέκα σελινίων μέχρι τριών λιρών.

Εις πολλάς περιπτώσεις ο φόρος τον οποίον θα πληρώνη ο οινοπαραγωγός θα αντιπροσωπεύη το ήμισυ της αξίας της ζιβανίας την οποίαν θα παραγαγάγη δι' αυτού εκτός των δυσκολιών τας οποιας θα έχη διά την λήψιν της αδείας και την υποχρέωσιν την οποίαν θα έχη να διατηρή την άδειαν του εκτεθειμένην εις το αποστακτήριον του, το οποίον εις τας περισσοτέρας περιστάσεις είναι υπαίθριον, εις τα ορεινά χωρία.

Επί πλέον η μεγάλη φορολογία επί των οινοπνευματωδών ποτών εκτός του ότι θα εκμηδενίση την αξίαν των προϊόντων των οινοπαραγωγών, παρεμβάλλει τόσας δυσκολίας εις τους οινοπνευματοβιομηχάνους, ώστε να καταστήση την εργασίαν των και να εξαναγκάζονται να περιορίσωσι τας εργασίας των, διότι θα υποχρεωθούν να εξεύρουν τετραπλάσιον κεφάλαιον διά να κάμουν την ιδίαν εργασίαν και να πραγματοποιήσουν τα ίδια κέρδη.

Άμεσον αποτέλεσμα των πειορισμών τούτων θα είναι εν σοβαρόν οικονομικόν πλήγμα κατά της πολυπληθούς τάξεως των οινοπαραγωγών οι οποίοι διήρχοντο και άνευ της επιβληθείσης φορολογίας σοβαράν οικονομικήν κρίσιν, ίσως χειροτέραν και απ' αυτήν την κρίσιν των γεωργών της μεγάλης καλλιιεργείας.

Η αυταρχικότης της Κυβερνήσεως εις το να μη παράσχη καιρόν εις τους βουλευτάς και εις τον λαόν να μελετήσουν τας προτάσεις της, και η πλεονεξία της εις το να επιτύχη διά της αντικαταστάσεως του φόρου της δεκάτης μεγαλύτερα έσοδα διά των νέων φορολογιών δημιουργεί νέαν κατάστασιν δυσχεραίνουσαν την θέσιν μεγάλης και πτωχής τάξεως κατοίκων της Νήσου και θα χρειασθούν νέοι αγώνες διά να πεισθή η Κυβέρνησις περί της άρσεως της νέας ταύτης καταθλιπτικής φορολογίας.

Δεν δυνάμεθα να εννοήσωμεν διατί η

Κυβέρνησις αντί να προνοήση περί εξασφαλίσεως ποσού μη υπερβαίνοντος τας **65.0-00** λίρας όπερ αποτελεί τον μέσον όρον-υπό κανονικάς πειριστάσεις- των εκ της δεκάτης καθαρών προσόδων της, έκαμε πρόβλεψιν περί εξασφαλίσεως **86.000** λιρών κατά τους μετριωτέρους υπολογισμούς της με πιθανότητα εξασφαλίσεως πλέον των **100.000** λιρών, εις στιγμήν κατά την οποίαν αι πρόσοδοι θα εκαλύπτοντο και ήτο τελείως περιττόν να γίνη σκέψις περί επιβολής φορολογίας- υπερβολικής μάλιστα-επηρεαζούσης σοβαρώς μεγάλην πτωχήν τάξιν εν τη Νήσω.

Ο φόρος της δεκάτης ήτο εν σοβαρόν κακόν αλλ' η άρσις του κακού τούτου δεν ήτο ανάγκη να παρακολουθηθή υπό της δημιουργίας ενός νέου κακού, το οποίον επαναφέρει τους οινοπαραγωγούς εις χειροτέραν θέσιν από την θέσιν εις την οποίαν ευρίσκοντο προ της καταργήσεως του ζινζιριέ".

Επίσης στις **24** του ίδιου μήνα ο ίδιος αρθρογράφος τόνιζε για το ίδιο θέμα της κατάργησης της δεκάτης:

"Περισσότερον παντός άλλου εχάρημεν διά την κατάργησιν του φόρου της δεκάτης, τον οποίον από της στήλης ταύτης πολλάκις απεδείξαμεν ως ένα των κυριωτέρων λόγων της χρεωκοπίας των γεωργών και υπέρ της καταργήσεως της οποίας διεξηγάγομεν μακράς συζητήσεις μετ' άλλων διαφωνούντων, πολύ πριν ή η δεκάτη γίνη αντικείμενον ψηφοθηρικής εκμεταλλεύσεως. Εκείνα όμως τα οποία εκμηδενίζουν την διά την κατάργησιν της δεκάτης χαράν μας, είναι ότι το **90%** της της επιβληθείσης φορολογίας διά την αντικατάστασιν της δεκάτης επιβαρύνουν τον φτωχό κόσμον και ότι διά των νέων φορολογικών μέτρων κτυπάται επικινδύνως η τιμή των προϊόντων των αμπελουργών ή οινοπνευματοβιομηχανία και η τάξις των οινοπνευματοπωλών.

Εκ των ειδών εις τα οποία ηυξήθη η φορολογία μόνον η ζάχαρις και τα μεταξωτά και μυρωδικά καταναλίσκονται υπό των ευπόρων εις μεγαλητέραν κλίμακα παρά υπό των πτωχών. Εις όλα τα άλλα είδη, εις τον καπνόν, το τουμπέκι, το άλας τα οινοπνεύματα

και το ψωμί, αι πτωχαί και εργατικά τάξεις κάμνουν
μεγαλητέραν κατανάλωσιν της νέας φορολογίας
εφορτώθη εις τας πτωχάς εργατικάς τάξεις. Παρόλα δε
ταύτα η κατάργησις της δεκάτης διεκηρύχθη ως
θρίαμβος των εργατικών ιδεών".